

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1895.

Treść: № 167. Rozporządzenie, dotyczące się przyzwalania na ustępstwa taryfowe w obrocie towarowym kolei żelaznych i przepisujące sposób postępowania przy ogłaszaniu takowych.

167.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 20. listopada 1895,

tyczące się przyzwalania na ustępstwa taryfowe w obrocie towarowym kolei żelaznych i przepisujące sposób postępowania przy ogłaszaniu takowych.

Na zasadzie i w wykonaniu postanowień zawartych:

w §§. 4, 7, 8, 66 i 77 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852);

w §. 10, lit. e ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238);

w §. 7 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207),

jakoteż dodatkowo do §. 8go rozporządzenia z dnia 1. listopada 1890 o ogłaszaniu taryf dla obrotu pasażerskiego i towarowego na kolejach żelaznych i do zmiany onegoż (Dziennik rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żeglugi Nr. 128),

rozporządza się pod względem przyzwalania na ustępstwa taryfowe w obrocie towarowym kolei żelaznych, jakoteż pod względem postępowania, które przy ogłaszaniu takowych ma być przestrzegane, co następuje:

§. 1.

Postanowienia ogólne.

(1) Przedmiotem rozporządzenia niniejszego są wszelkie ustępstwa, wartość pieniężną przedstawiające, które przyzwolone będą co do stóp przewoźnego i należitości pobocznych taryfowych, ogłoszonych w taryfach w odnośnym czasie obowiązujących tak lokalnych jak i związkowych (I i II część taryfy), w ich uzupełnieniach i dodatkach do nich a na podstawie których kosztu transportu posyłek na kolej oddanych łącznie z należitościami pobocznymi zmniejszają się w porównaniu z prawidłowymi opłatami taryfowymi bądź przez zniżenie przypadających opłat frachtowych lub pobocznych, bądź przez uwolnienie stron od świadczeń, jakie na nich według postanowień taryfowych ciężą a względnie przez przeniesienie tych świadczeń na zakład kolejowy.

(2) Ustępstwa taryfowe mogą być przyzwolone na rzecz przedmiotów i klas towarowych szczegółowo oznaczonych, albo bez szczegółowego oznaczenia, na rzecz towarów wszelkiego rodzaju (zbiorowych) a to bądź dla wszelkich transportów ekspedowanych w odnośnych relacjach i stacjach, bądź z ograniczeniem do pewnych obrotów w granicach lub poza granicami bezpośredniego obrębu odnośnych zarządów kolejowych.

§. 2.

Ustępstwa taryfowe mogą wchodzić w zastosowanie z zachowywaniem zasad poniżej przepisanych tak przy oddawaniu posyłki jak i drogą zwrotu:

1. Wyjąwszy przypadek rozważany w §. 12, każdy, kto tylko dopełni warunków łączących się z zastosowaniem ustępstwa taryfowego a w obwieszczeniu (§. 5) przepisanych, może bez poprzedniego zgłoszenia się żądać tego ustępstwa, w tej relacji obrotu a względnie na tej drodze transportowej i dla tych przedmiotów, dla których ustępstwo zostało przyzwolone.

2. (1) Władza nadzorcza (§. 17) ma kontrolować, czy do ustępstwa taryfowego nie przywiązano warunków, do których odwoływanie się mogłoby nadać takowemu charakter osobistego uwzględniania.

(2) W tym celu, jeżeli korzystanie z ustępstwa taryfowego ma zawisać od szczególnych warunków, których dopełnienie już samo przez się nie dla każdego jest możebne, lub, jeżeli zastrzeżony być ma przewóz ilości minimalnej, przed wprowadzeniem każdego takiego ustępstwa taryfowego postarać się należy na podstawie gruntownego umotywowania o zezwolenie Władzy nadzorczej.

§. 3.

Utrzymywanie w ewidencji i nadzór zwierzchniczy.

(1) Zarządy kolejowe obowiązane są utrzymywać registr ustępstw taryfowych tak w samodzielnym zakresie działania jak i za zezwoleniem Władzy nadzorczej zapewnionych.

(2) Registr powinien mieć taki układ, żeby w nim właściwe ustępstwa taryfowe przedstawione były oddzielnie tak od ustępstw dotyczących się należności pobocznych jak i od ustępstw dotyczących się postanowień taryfowych (§. 1). W tym celu trzeba registr podzielić na dwie główne części, z których pierwszą oznacza się napisem „Zniżenia przewoźnego“ — a drugą napisem „Wszelkie inne ustępstwa“.

(3) W rejestrze wypełniać należy dokładnie następujące rubryki podług wzoru podanego w za-

Załączka A. Łączce A:

- a) nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, firmy lub urzędu, na których prośbę lub wniosek przyzwolono na ustępstwo taryfowe;
- b) oznaczenie przedmiotu albo grupy przedmiotów, do której ustępstwo się odnosi;
- c) relacja obrotu i droga transportu, dla której ustępstwo taryfowe zostało dozwolone (§. 2, l. 1);
- d) gatunek, rodzaj, jakoteż bliższe oznaczenie ustępstwa (zniżenie stopy jednostkowej, ustę-

stwo procentowe z taryfy urzędowej, zniżenie stopy taryfowej przewoźnego o pewną oznaczoną kwotę, przyznanie tańszej klasy taryfy, zmniejszenie opłat za manipulację, zniżenie należności pobocznych taryfowych, ułatwienia w obec postanowień taryfowych itp.).

Wszystkie te ustępstwa podawać należy dokładnie a względnie wykazywać je należy cyfrowo, sprowadzone do jednostek miary, służących za podstawę do obliczenia należności taryfowych (od 100 kilogramów i kilometra, od sztuki, od wozu, od 100 kilogramów itp.);

- e) oznaczenie cyfrowe różnicy między zniżoną stopą taryfową a normalnymi stopami taryfy a względnie opłatami (sumę ustępstwa w ogóle lub jako stopę procentową urzędowej stopy taryfowej);
- f) oznaczenie taryfy (taryfa lokalna lub związkowa), urzędowej stopy taryfy, jakoteż odnośnego postanowienia taryfowego, do którego ustępstwo się odnosi;
- g) warunki, pod którymi czyni się ustępstwo (ilość najmniejsza itp.);
- h) okres trwania ustępstwa:

1. Dzień ogłoszenia i wprowadzenia ustępstwa (§. 7) z oznaczeniem numeru Dziennika rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żeglugi, tudzież numeru bieżącego.

2. Ostatni termin kresowy ustępstwa (§. 8).

3. W razie uchylenia (§. 14) lub sprostowania ustępstwa (§. 16) zapisać należy w rejestrze: skutecznie ogłoszenie owego obwieszczenia, którym ustępstwo uchylono lub sprostowano, z przytoczeniem numeru Dziennika rozporządzeń i liczby bieżącej. W rubryce „Dzień uchylecia lub zmiany“ zanotować należy w szczególności także czy ustępstwo nie zostało umieszczone w dodatku do taryfy (§. 5 b) a względnie, czy nie zostało przeniesione do taryfy (§. 13, lit. c);

- i) podanie, czy ustępstwo jest stosowane przy oddawaniu posyłki czy drogą zwrotu;
- k) oznaczenie dokumentów, na podstawie których następuje likwidacja ustępstwa i podanie czasu, aż do którego, tudzież biura, któremu te dokumenty przedstawiać należy;

- l) podanie pobudki ustępstwa (konkurencya, zbieg okoliczności, objęta stopa przewoźnego itp.);
- m) oznaczenie liczby aktu, pod którą ustępstwo zostało przyzwolone, sprostowane lub odwołane;
- n) liczba i data pozwolenia Władzy nadzorczej w tych przypadkach, w których o takowe należało się starać;
- o) oznaczenie tych kolei żelaznych, z którymi wspólnie na ustępstwo przyzwolono, nadto, jeżeli tylko część odnośnej relacji ponosi ustępstwo, także i to podać należy;
- p) uwagi szczególne. W rubryce tej nadmienić należy w szczególności o tem poprzedniemu ustępstwie, które w skutek wprowadzenia nowego ustępstwa przestało istnieć, z odesłaniem do stronicy i liczby bieżącej rejestru, gdzie dawne ustępstwo jest zapisane.

(4) Na podstawie rejestru sporządzić należy wykaz abecedowy przedmiotów uwzględnianych z podaniem stronicy i liczby bieżącej rejestru, gdzie poszczególne ustępstwa można znaleźć.

(5) Szczegóły odnoszące się do przyzwolonego ustępstwa zapisywać należy w rejestrze niezwłocznie z jak najściślejszą dokładnością.

(6) Rejestr zostaje pod kontrolą Władzy nadzorczej i w tym celu funkcyonaryuszom tej Władzy do tego wydelegowanym, należy dawać go na każde żądanie do przejrzania razem ze wszystkimi załączkami, aktami, dokumentami itp. do niego należąciami.

§. 4.

Ogłaszanie ustępstw taryfowych.

(1) Każde ustępstwo taryfowe, które ma być nowo zaprowadzone, jakoteż każde wznowienie ustępstwa taryfowego, które upłynęło, powinno być według przepisów §. 5go ogłoszone we wszystkich tych przypadkach, w których posyłka ma być oddawana lub odbierana w austriackiej stacyi kolejowej lub ma być austriacką częścią kolei przecho-dnio wieszona a to nawet w takim razie, gdy austriacka część kolei uczestniczącej w przewozie nie daje niżenia.

(2) Wyjątek od tego a więc zaniechanie ogłoszenia, może być uczyniony za zezwoleniem Władzy nadzorczej co do ustępstw na cele publiczne i dobroczynne, tudzież co do ustępstw na rzecz takich transportów, których wyjawianie uważane jest przez Władzę nadzorczą za szkodliwe ze względów woj-skowości lub policyi państwa, nakoniec co do takich

ustępstw, które zostają przyzwolone na podstawie postanowień ustawowych już ogłoszonych i w skutek tego dostatecznie znanych.

(3) W rejestrach, które stosownie do §. 3go mają być utrzymywane, zapisywać należy także ustępstwa wyżej wzmiankowane nie podlegające ogłoszeniu, jakoteż ułatwienia składowe, które ogłaszają się jedynie afiszami wywieszonymi na stacyach (porów. §. 6 (3)).

§. 5.

Sposoby ogłaszania.

Ustępstwa taryfowe ogłaszać należy:

a) (1) Zwyczajnie w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żegluga.

(2) Do umieszczania odnośnych ogłoszeń, które powinny być ułożone podług wzoru załączki B, służy osobna rubryka tegoż Dziennika Załączka B. rozporządzeń opatrzona napisem: „Zniżenia taryfowe w obrocie towarowym“.

(3) Ogłoszenia te mają zawierać:

1. Liczbę bieżącą ogłoszenia.
2. Oznaczenie zarządu kolejowego, od którego ogłoszenie pochodzi i tych zarządów kolejowych, w których imieniu jest wydane.
3. Oznaczenie przedmiotów (§. 1), dla których czyni się ustępstwo.
4. Oznaczenie tej relacyi obrotu, od której a względnie do której przedmioty uwzględnione mają być przewożone z podaniem kierunku drogi (§. 2, l. 1).

5. Warunki ustanowione w granicach niniejszego rozporządzenia do korzystania z ustępstwa taryfowego.

Tutaj ilość minimalną, jeżeli jest ustanowiona, kłaść należy zawsze na pierwszym miejscu i w osobnym wierszu a w druku odznaczać grubszymi czcionkami.

6. Czas trwania ustępstwa.

7. Oznaczenie taryf a względnie postanowień taryfowych, do których ustępstwo się odnosi. w tym zaś względzie odnośne stopy przewoźnego i wszelkie inne opłaty taryfowe podawać należy ile możności cyframi.

8. Rodzaj przyzwolonego ustępstwa (cyfrowe oznaczenie tak niżonej stopy przewoźnego lub opłaty taryfowej, jakoteż i ustępstwa albo

— jeżeli ustępstwo w inny sposób jest czynione — oznaczenie tego sposobu.

9. Sposób uiszczenia przy oddawaniuesyłki lub drogą zwrotu.

10. Oznaczenie dokumentów, na podstawie których następuje likwidacya ustępstwa uiszczanego drogą zwrotu, podanie terminu, aż do którego dokumenty te powinny być przedstawione i biura, któremu należy je przedstawiać.

11. Szczególne warunki i uwagi. (Jeżeli ustępstwo ponosi tylko część relacji w mowie będącej, podać to należy wyraźnie w tej rubryce).

(4) Wszystkie rubryki tablicy *B* a w szczególności rubryki 8, 9 i 11 wypełnić należy w ogłoszeniach dokładnemj (cyfrowemi) szczegółami. Wyjąwszy te przypadki, w których to nie jest możebne z przyczyny formy odnośnego ustępstwa.

(5) Władza nadzorcza ma prawo zarządzić ponowne ogłoszenie ustępstwa nie według przepisów podanego do wiadomości a to z działaniem wstecznem na termin ważności w pierwszym ogłoszeniu podany.

b) Ustępstwa uiszczane przy oddawaniuesyłki, które z powodu ponownego corocznego wznawiania lub z innych przyczyn kwalifikują do wciągnięcia w taryfy urzędowe, równie jak taryfy osobne i wyjątkowe można zestawić w Dodatku stanowiącym istotną część składową odnośnej taryfy, z którym, mianowicie pod względem ogłoszenia, postąpić należy według postanowień ogólnych, dotyczących się taryf.

c) Warunki ustanowione przez poszczególne zarządy kolejowe pod względem kredytowania przewoźnego, jakoteż pod względem uwolnienia od przymusowego frankowania ogłaszać należy w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żeglugi i ogłoszenia te ponawiać w dłuższych odstępach czasu.

§. 6.

(1) W sposób stosowny postarać się należy, żeby publiczność mogła na każdej stacyi powziąć wiadomość o ustępstwach taryfowych, odnoszących się do tej stacyi.

(2) W tym celu wszelkie ustępstwa, dotyczące się należytości pobocznych i postanowień taryfowych,

a odnoszące się do poszczególnych stacyj, podawać należy do wiadomości plakatami wywieszonemi w lokalach ekspedytu towarowego przeznaczonych dla stron.

(3) O ile chodzi o uwzględnienia składowe, można zaniechać ogłaszanie takowych w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żeglugi i poprzestać na wzmiankowanem ogłoszeniu plakatami, podając w niem w szczególności: przedmioty, czas trwania wolnego składu, składowe niższe, które ma być pobierane po upływie okresu wolnego składu a według okoliczności, samo przyzwolone niższe składowe, jeżeli takowe przyzwolone zostało bez przedłużania okresu wolnego składu; także okres, na który uwzględnienia składowe zostały przyzwolone, oznaczyć należy choćby zwykłym zastrzeżeniem „dopóki stosunki obrotu i miejsca na to pozwolą“. Ogłoszenia tego można zaniechać, 1. gdy chodzi o najęcie lokali składowych, tudzież 2. gdy poszczególnymesyłkom, które w skutek nieprzewidzianych przypadków przez czas dłuższy złożone były w magazynach kolejowych, składowe ma być później darowane lub zwrócone.

§. 7.

Termin ważności i trwania ustępstwa taryfowego.

Ustępstwo taryfowe zaczyna być ważnem od dnia ogłoszenia prawidłowo uczynionego (§. 4), atoli jego moc obowiązująca i stosowanie zaczyna się dopiero w trzecim dniu, licząc od dnia ogłoszenia, chyba że w ogłoszeniu późniejszy termin początkowy został oznaczony.

§ 8.

(1) Ustępstwo taryfowe trwa, począwszy od dnia zaprowadzenia, najpóźniej aż do ostatniego dnia tego roku kalendarzowego, w którym nabyło mocy.

(2) Jednakże ze względu na właściwość stosunków poszczególnych gałęzi handlu i przemysłu, jakoteż w razie konkurencyi z żeglugą, dozwolone jest oznaczenie ostatecznego terminu trwania ustępstwa niezawisłe od roku kalendarzowego, stosownie do potrzeby rzeczywistej.

(3) Ustępstwa taryfowe zaprowadzane w czasie między 1. października a 31. grudnia każdego roku bez warunku co do ilości minimalnej, można ogłaszać z mocą obowiązującą aż do końca najbliższego roku kalendarzowego.

(4) Wsteczne stosowanie ustępstw taryfowych nie jest w ogóle dozwolone, z wyjątkiem przypadku w §. 9 wzmiankowanego.

§. 9.

(1) Ustępstwa taryfowe przywiązane do ilości minimalnych, ogłaszać należy zawsze — stosownie do §§. 7go i 8go — na okres z góry oznaczony a więc bez dodatku „aż do odwołania“ lub „aż do dalszego zarządzenia“.

(2) Okres ważności ogłoszony w myśl powyższego ustępu, nie może być ani skrócony ani przedłużony.

(3) Przedłużenie okresu ważności wstecz działające, może wyjątkowo nastąpić za zezwoleniem Władzy nadzorczej w przypadkach szczególnie uzasadnionych, tylko przy sposobności przyzwolenia na ustępstwo taryfowe, pod tym warunkiem, że termin ważności wstecz działającej, będzie w ogłoszeniu podany.

§. 10.

Ustępstwa taryfowe, tak przy oddawaniu jak i drogą zwrotu uiszczane, jeżeli przyzwolone są bez zastrzeżenia co do ilości minimalnej, ogłaszać należy zawsze z oznaczeniem ostatecznego terminu ważności, który w myśl §§. 7go i 8go ma być oznaczony, zawsze tylko „aż do odwołania“.

§. 11.

Zmiana w ustępstwach taryfowych.

(1) Późniejsze zmienianie, uzupełnianie, rozszerzanie lub ścieśnianie warunków przywiązanych do stosowania ustępstwa taryfowego a zawartych w odnośnem ogłoszeniu, tudzież przydawanie nowych warunków jest w ogóle zabronione.

(2) W szczególności nie wolno później zniżyć zastrzeżonych ilości minimalnych ani też zmniejszać wymiaru ustanowionych świadczeń przez wciągnięcie w zakres pierwotnego ustępstwa nowych klas towarowych lub nowych relacji obrotu.

(3) Wszelkie z postanowieniami powyższemi niezgodne zarządzenie i dotyczące się taryfy ogłoszenie jest nieważne. Nadto za nieważne uważane być ma wszelkie postanowienie mające na celu powiązanie warunków, dotyczących się dwóch ustępstw oddzielnie ogłoszonych, mianowicie pod względem ilości minimalnych, zastrzeżonych w tych ustępstwach.

(4) O ile od postanowień niniejszego paragrafu, jakoteż od postanowień §. 9, ustęp 2, można

odstąpić ze względu na stosunki wyjątkowe lub w interesie obrotu publicznego, o tem orzeka w każdym z osobna przypadku Ministerstwo handlu na podstawie uzasadnionego wniosku odnośnego Zarządu kolejowego.

(5) Zmiany takie mogą następować tylko na korzyść publiczności i pod tym warunkiem, żeby nie naruszały praw nabytych.

(6) Zmiany takie ogłaszać należy podług wzoru podanego w załączce C.

Załączka C.

(7) Zmiana poczynna obowiązywać w dniu trzecim po ogłoszeniu.

§. 12.

(1) Ustępstwa taryfowe przyzwolone z zastrzeżeniem ilości minimalnych a stosowane drogą zwrotu, wolno stosować także przy oddawaniu posyłki za złożeniem odpowiedniej kaucyi.

(2) Zarządy kolejowe są jednak obowiązane podać w ostatniej rubryce ogłoszenia: („Uwagi szczególne“ porównaj §. 5, lit. a (3), l. 11), gotowość swoją w tym względzie, wysokość kaucyi, tudzież w jaki sposób takową składać należy.

§. 13.

Ustanie ustępstw taryfowych.

Ustępstwo taryfowe ustaje:

- a) z upływem okresu ważności (§§. 7—9);
- b) przez uchylene a względnie odwołanie (§§. 10 i 14);
- c) jeżeli tymczasem w taryfie lub drogą ustępstwa zaprowadzone zostaną takie same lub niższe stopy przewoźnego, albo, jeżeli postanowienia taryfowe zostaną tak zmienione, że ustępstwo taryfowe stanie się przez to niepotrzebnem.

§. 14.

(1) Przed upływem ogłoszonego terminu ważności, uchylone być może tylko takie ustępstwo taryfowe, które ogłoszone zostało aż do odwołania (§. 10).

(2) Uchylene takie ogłosić należy według przepisu najmniej na dni 14 przedtem.

(3) Do tego celu służy osobna rubryka w Dzienniku rozporządzeń opatrzona napisem „Uchylene zniżyć taryfowych w obrocie towarowym“, w której z zastosowaniem się do wzoru D ogłaszać należy następujące szczegóły:

Załączka D.

1. Oznaczenie numeru i daty (roku, miesiąca i dnia) Dziennika rozporządzeń, w którym ustępstwo taryfowe uchylił się mające, było stosownie do §. 4go ogłoszone;

2. numer bieżący, który ustępstwo otrzymało w Dzienniku rozporządzeń;

3. oznaczenie zarządu kolejowego, który ustępstwo ogłosił, jakoteż innych zarządów kolejowych w niem uczestniczących;

4. oznaczenie przedmiotu uwzględnionego w myśl §. 5go, ustęp 3;

5. relacją obrotu;

6. oznaczenie terminu, w którym ustępstwo przestanie istnieć;

7. uwagi szczególne.

§. 15.

(1) Ustępstwa taryfowe, nie łączące się z zastrzeżeniem ilości minimalnych, ustają same przez się z wprowadzeniem zmian taryfowych w §. 13, ustęp c).

(2) Atoli, jeżeli co do ustępstw taryfowych, łączących się z zastrzeżeniem ilości minimalnych, znajdzie przypadek w §. 13, ustęp c) przewidziany, zarządy kolejowe obowiązane są co do posyłek już przewiezionych, obliczyć się ze stronami interesowanymi na podstawie uchylonego ustępstwa taryfowego. W takim razie likwiduje się z uwzględnieniem ilości minimalnej *pro rata temporis* zredukowanej.

(3) W takim razie, gdy ustępstwa taryfowe, łączące się z zastrzeżeniem ilości minimalnych, ustają w skutek okoliczności w §. 13, ustęp c) wzmiankowanych, należy ogłosić to według przepisów §. 14go najmniej na dni 14 przed wprowadzeniem nowej taryfy a względnie nowych postanowień taryfowych.

(4) W rubryce 8 ogłoszenia (Uwagi szczególne) podać należy, w jaki sposób nastąpi obliczenie co do posyłek już przewiezionych i w którym biurze złożony należy w terminie oznaczonym zawitym dokumenty do obliczenia służące.

§. 16.

Sprostowanie ogłoszeń.

(1) Jako błędy drukarskie prostowane być mogą tylko takie omyłki, które wśliznęły się w ogłoszenia przy drukowaniu.

(2) Na podstawie błędów drukarskich, które zaszyły i zostały sprostowane, nie może ani publiczność ani zarząd kolejowy rościć żadnych pretensyj, jeżeli błąd drukarski został sprostowany w przeciągu ośmiu dni, licząc od dnia ogłoszenia.

(3) W celu sprostowania zamieścić należy w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei żelaznych i żeglugi odpowiednie ogłoszenie z napisem „Sprostowanie zniżeń taryfowych w obrocie towarowym“ a to w przeciągu powyższego terminu z odwołaniem się do ustępstwa, które się prostuje (numer Dziennika rozporządzeń, dzień wyjścia, przedmiot). Do tego celu służy wzór E.

Załącz

(4) Prostowanie takich błędów drukarskich, które nie szkodzą właściwej interpretacji osnowy ogłoszenia, może być zaniechane.

§. 17.

Odpowiedzialność i zażalenia.

(1) Z powodu niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia, zarządy kolejowe mogą być także na drodze administracyjnej pociągane do odpowiedzialności, niezawisłe od dochodzenia na drodze prawa przez strony roszczeń z prawa prywatnego.

(2) Nadzór i kontrolę wykonywa w tym względzie Władza nadzorcza z urzędu lub w skutek zażaleń strony.

(3) Postępowanie administracyjne rozciąga się jedynie na powstrzymanie, sprostowanie i skarcenie nieprawidłowości z urzędu stwierdzonych i doniesionych a nie na dochodzenie i stwierdzenie materialnej treści poszkodowania na prawach prywatnych.

(4) Przeciwno zarządom kolei żelaznych a względnie funkcjonaryuszom nie przestrzegającym postanowień niniejszego rozporządzenia, albo wydającym zarządzenia, będące z niemi w sprzeczności, albo nie wstrzymującym i nie poprawiającym zarządzeń uznanych za przeciwnie przepisom, stosuje się postępowanie w §. 85 Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, przewidziane.

(5) Przeciwno zarządzeniom lub orzeczeniom Władzy nadzorczej, tyczącym się ustępstw taryfowych, wolno podać zażalenie (rekurs, przedstawienie itp.) do Ministerstwa handlu.

(6) Wnieść należy takowe do Władzy nadzorczej w przeciągu czterech tygodni od dnia doręczenia zarządzenia lub orzeczenia będącego przedmiotem zażalenia.

§. 18.

Likwidacya.

Przyzwolone ustępstwa taryfowe zwrotnie uiszczane, likwidują się w myśl przepisów istniejących w odnośnym czasie na kolejach żelaznych.

§. 19.

Postanowienie końcowe.

(1) Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1896.

(2) Od tego terminu tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe rozporządzenia i wszelkie inne przepisy, dotyczące się tego przedmiotu.

(3) Król. węg. Minister skarbu, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje jednocześnie odpowiednie zarządzenie dla kolei żelaznych w krajach korony węgierskiej.

(4) Co się tyczy obszaru, na którym rozporządzenie niniejsze ma obowiązywać, postanowienia jego są w ogólności obowiązującymi w taki sam sposób na c. k. kolejach państwa jak i na kolejach prywatnych, jednak z tym wyjątkiem, że na zasadzie §. 9go, ustęp 2 rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 23. czerwca 1884, liczba 1130/M. H., Dz. u. p. Nr. 103 z r. 1884, o organizacyi zarządu kolei państwa, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15. lipca 1884, Dz. u. p. Nr. 122 z r. 1884, o urządzeniu stosunku c. k. Dy-

rekcyi głównej kolei państwa do c. k. Inspekcji głównej kolei austriackich, postanowienia zawarte

w §. 2, liczba 2,
w §. 3, ustęp 6,
w §. 4, ustęp 2,
w §. 5, lit. a), ustęp 5,
w §. 9, ustęp 3,
w §. 11, ustęp 4 i
w §. 17

niniejszego rozporządzenia, uzasadniające kompetencją Władzy nadzorczej a względnie Ministerstwa handlu, nie stosują się do zakresu czynności Dyrekcyi głównej austriackich kolei państwa a względnie do kolei państwa i prywatnych, na których ona ruch utrzymuje.

Od zarządzeń lub orzeczeń, które Dyrekcyja główna austriackich kolei państwa wyda w skutek podanych do niej zażaleń przeciw zarządzeniom Dyrekcyi ruchu kolei lub w skutek przedstawień przeciw jej własnym zarządzeniom można wnieść zażalenie (rekurs) do Ministra handlu w terminie, który w §. 17 ustanowiony jest dla zażaleń podawać się mających do Ministerstwa handlu.

Glanz r. w.

(Załączki A—E.)

